

Frank Aaen (EL):

Jeg burde selvfølgelig være glad, når vi nu skal behandle et forslag om fusionskontrol, for det er jo et forslag, vi har fremsat i flere omgange i årevis. Men når jeg ser det fremsatte forslag, er der ikke nogen stor grund til glæde.

Omsætningsgrænsen på 3 mia. kr. er alt for høj, og den er i øvrigt højere end i de fleste andre EU-lande. Det er mærkeligt, at et lille land skal lægges op i den øverste ende, hvad angår omsætningsgrænser, for hvad betyder det? Jo, det betyder, at salg af væsentlige virksomheder ikke vil være omfattet.

Man kan sige, at der her er tale om en objektiv grænse til den konservative ordførers glæde, og at vi her er i stand til at kigge på, hvordan reglerne ville have virket, men ikke om fusionen var blevet godkendt eller ikke godkendt og skulle være taget under behandling. F.eks. skulle salget af Micon, en stor vindmøllefabrik, ikke have været behandlet efter reglerne om fusionskontrol, og heller ikke fusionen mellem Micon og Nordtank, to af verdens største vindmøllefabrikker og meget væsentlige fabrikker for Danmark, skulle have været omfattet af fusionskontrollens bestemmelser efter den omsætningsgrænse, der er fremlagt her. Jeg synes, det i sig selv siger, at grænsen er alt for høj, når så vigtige situationer ikke skulle have været vurderet, inden fusionen blev gennemført.

Forslaget vil, som det ligger her, give anledning til fire-fem sager om året, men hvis man f.eks. satte grænsen til 500 mio. kr., skulle man, hvis vi kigger på de sidste 4 år, have behandlet 16 sager om året. Det er ikke noget urimeligt stort antal, og jeg forstår ikke, ministeren har sat grænsen så højt.

Vi synes også, der er grund til at indføre en markedsandelsgrænse, for en virksomhed, der har en omsætning på 100 mio. kr., kan jo godt have en meget væsentlig markedsandel og skulle derfor også ud fra konkurrencehensyn være genstand for en nærmere undersøgelse. Men sådan er det altså heller ikke blevet, selv om det er sådan i de fleste andre EU-lande, så vi adskiller os altså stadig fra de andre EU-lande.

Vi er også uenige i, at konkurrencehensyn skal være det eneste kriterium, man kan anlægge, når man skal vurdere en fusion. Vi mener, der er andre samfundsmæssige hensyn, som der også bør tages hensyn til, inden man siger ja eller nej til en fusion. Her er der igen eksempler fra de sidste 4 års opkøb, f.eks.

MD Foods opkøb af en masse små mejerier, som har været ødelæggende for udviklingen på landet. Nu havde vi tidligere i dag en lang debat om, hvordan vi sikrer en regional udvikling, og dér har MD Foods da beviseligt været ødelæggende. De har nedlagt mejerier, ligesom de store slagterier har nedlagt små slagterier. Det har været ødelæggende for udviklingen ude i landområderne. Dér skulle vi da haft mulighed for at sige: Nej, stop!

MD Foods er også ødelæggende for udviklingen af den økologiske produktion. Skulle vi ikke ud fra et samfundsmæssigt hensyn have sagt: Nej, stop, Thiese Mejeri – eller hvad det hedder – må hellere være selvstændigt af hensyn til det.

Datacentralen blev i virkeligheden solgt til den amerikanske efterretningsstjeneste. Med vigtige offentlige registre er det jo ikke en god idé, og samfundet skulle have sagt, at det salg ville vi ikke have gennemført. Eller for at tage nogle ting, som interesserer den borgerlige side specielt, metalindustrier som Per Udsen Co. og Silcon. Skulle vi ikke have kunnet vedtage ud fra en samfundsmæssig interesse, at de salg ikke skulle gennemføres?

Jeg vil bare sige, at sådan har stort set alle andre EU-lande det. Belgien: Beskæftigelsesmæssige forhold kan indgå i en vurdering, England: Beskæftigelse, forskning og udvikling kan indgå i en vurdering, Holland: Sikkerhed for nationen eller arbejdsløshed kan indgå i vurderingen, Frankrig: Hensyn til beskæftigelse – altså ikke kun konkurrencemæssige forhold – kan indgå i vurderingen.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor vi her begrænser os og kun vil acceptere, at det er konkurrencemæssige forhold og ikke andre væsentlige samfundsmæssige forhold, der kan indgå, når man skal vurdere, om en fusion er god eller ikke god.

Lad os bare tage helt aktuelt det massive opkøb af danske IT-virksomheder. Var det i og for sig ikke en god idé, at vi havde en instans, der lige vurderede, om det var klogt for nationens udvikling, for forskningen og udviklingen, for vores mulighed for at følge med i IT-udviklingen globalt? Var det ikke en god idé, at vi havde en mulighed for at sige, at det vurderer vi lige, før vi lader udlandet løbe med nogle af de mest perspektivrige virksomheder i landet? Jeg synes det.

Selv om der er mange af de øvrige dele i lovforslaget, vi godt kan støtte, må vi på den bag-